

Magnus Heinason - Túrfrágreiðing
Fjarðakanning. Túrur nr. 1934
Tíðarskeið 26. august 2016

Fólk frá Havstovuni: Karin Margretha Larsen, Eilif Gaard og Durita Sørensen, umframt næmingar frá Fróðskaparsetrinum (NVD).

Ábyrgd: Eilif Gaard

Endamál: At gera kanningar uppi í sjónum og sedimentkanningar í firðum.

Støðir og kanningar: Støðirnar, har fjarðakanningarnar vórðu gjørdar eru vístar á mynd 1. Við CTD varð mátað hiti, salt, oxygen, ljós og nøgdur av plantuæti niður ígjøgnum sjógvin, umframt at sjógvprøvar vórðu tiknir til máting av klorofyl. Sediment varð tikið við HAPS botnheintara og redox potentialið í sedimentinum bleiv mátað. Sedimentið bleiv fryst til aðrar kanningar seinni á Havstovuni.

Mynd 1. Støðirnar á túri 1934

Fyribils úrslit

Her eru víst úrslit frá hydrografi, oxygen og plantuplankton í sjónum og redox potentiali í sedimentinum. Aðrir verða gjörðar seinni á Havstovuni.

Sjógvurinn í okkara firðum liggur vanliga í lögum. Ovasta lagið hefur eitt sindur minni saltinnihald og er tí eitt sindur lættari enn tann djúpari sjógvurinn. Hetta lagið rekur vanliga út úr firðunum (um vindur ikki órógvav ov nógv). Longri niðri rekur vanliga sjógvuruttanifrá inn í firðirnar. Í gáttarfirðunum er harumframt vanliga eitt avlæst botnlag um summarið. Í hesum avlæsta botnlagnum minskar nøgdin av oxygeni, inntil tann sjógvurinn verður skolaður út um heystið.

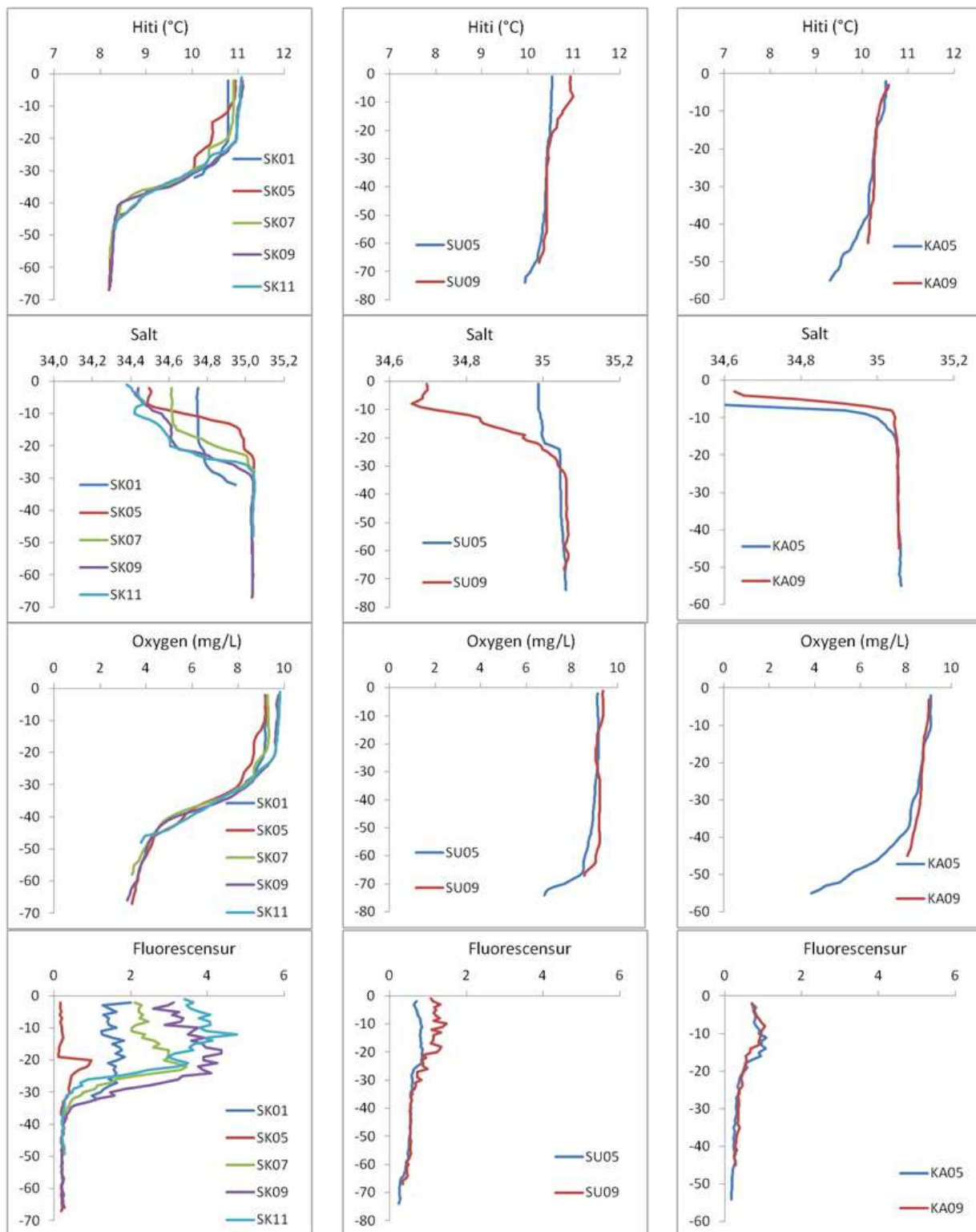
Í Skálafjørðinum var botnlagið týðiliga avlæst frá tí ovara sjónum, frá umleið 40 metra dýpi og niður á botn (Mynd 2). Innihaldið av oxygeni niðri við botn var 3,2 mg O₂/L (34% metningur), har tað var lægst. Hetta er nakað meira enn miðal ár (Mynd 3).

Eisini í Kaldbaksfirði var botnlagið nakað avlæst í teimum niðastu umleið 15 metrnum, men har hefur nakað av sjógvi tó verið blandaður niður í botnlagið. Tað sæst bæði av, at hetta botnlagið var 1,1°C heitari enn botnlagið í Skálafirði og eisini av at meira var av oxygeni í hesum sjónum í botnlagnum í Skálafirði. Í Sundalagnum og Tangafirði var sjógvurinn blandaður heilt niður á botn og nógv var av oxygeni á øllum dýpum.

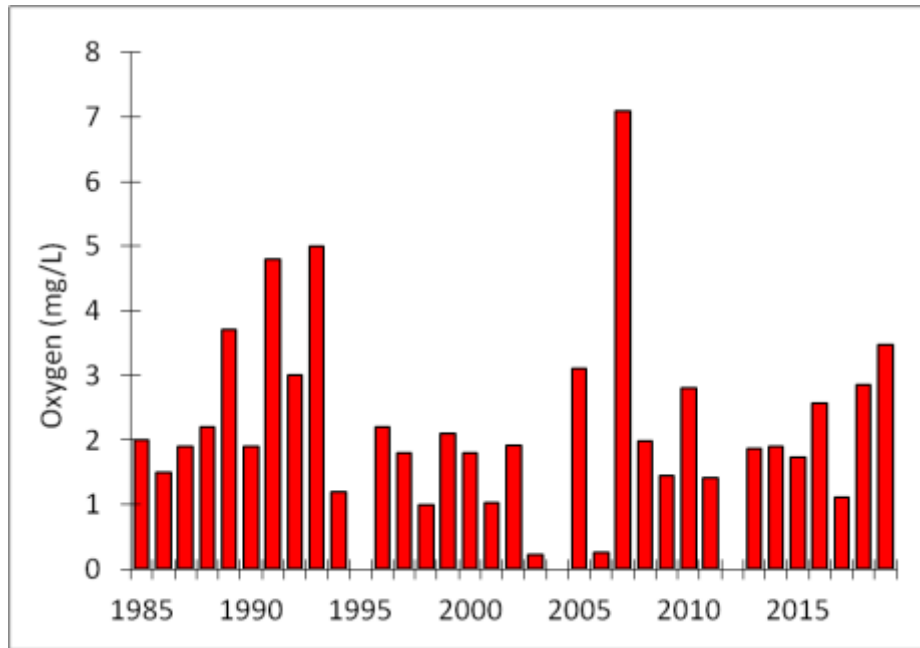
Mest var av plantuplankton í Skálafirði. Nøgdirnar vóru størst innarlaga í fjørðinum, í teimum ovast 25 metrnum (tengt at ljósi til gróðurin). Í Kaldbaksfirði, Sundlagnum og Tangafirði var nógv minni.

Redox potentialið vísir ta reduseraðu-oksideraðu støðuna í sedimentinum. Úrslit frá mátingum í Skálafirði, Kaldbaksfirði, Sundalagnum og Tangafirði eru víst á mynd 4. Redoxpotentialið var ongastaðni álvarsliga lágt. Broytingarnar í redox potentialinum í teimum ymisku økjum líktust broytingunum í oxygeninnihaldinum í sjónum beint yvir sedimentinum, undantikið í Tangafirði, har redox potentialið var nakað lægri enn væntast kundi út frá tí nógvva oxygeninum í sjónum, einsamalt.

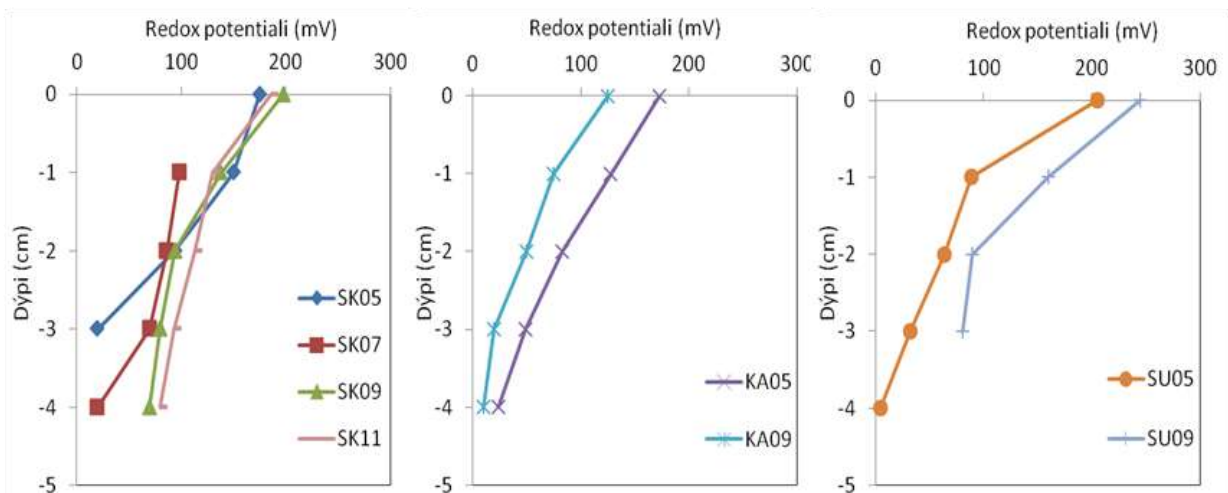
Prøvar eru tiknir av sedimentinum, og hesir verða kannaðir í næstum fyri lívrundið innihald. Havstovan hefur eldri kanningar av sama slagi, sum hesi úrslitini kunnu samanberast við.

Mynd 2. Oxygeninnihald, hiti, salt of fluorescensur (leiðbeinandi mát fyrir lutfalsligar nögdir av plantuæti) niður ígjögnum sjógvín á Skálafjörðinum, Kaldbaksfirði, Sundalagnum sunnan fyrir Streymin og Tangafirði, 26. august 2019. Støðini eru víst á mynd 1.

Mynd 3. Oxygeninnihaldið á 65 metra dýpi á stöð SK05 í Skálafirði, seint í august.

Mynd 4. Redox potentiali á ymiskum dýpum í sedimentinum í Skálafirði, Kaldbakfirði og Sundalagnum sunnan fyri Streymin og Tangafirði, 26. august 2019. Stöðini eru vist á mynd 1.